

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 75) findes i tidenden sp. 3844).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Møller: Under forslaget første og anden behandling har vi fra venstres side udtalt vor betænkelighed ved og kritik af den udformning, man har givet dette forslag ved at gøre det til en generel bemyndigelseslov. Imidlertid erkender vi, at det, forslaget primært drejer sig om, er at skabe den fornødne lovhjemmel for, at Danmark kan opfylde sine forpligtelser og gennemføre sanktionerne mod Rhodesia. Vi lægger også i al almindelighed vægt på at yde et bidrag til, at regeringen og Danmark kan leve op til forpligtelserne i henhold til FN-pagten. Dernæst vil jeg som et moment, der har påvirket og påvirker vor stillingtagen nu ved tredje behandling, også nævne regeringens erklæring om, at man med nænsomhed vil bruge den bemyndigelse, der her gives.

Ud fra disse grunde vil vi fra venstres side stemme for lovforslaget nu ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Første næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende Danmarks bistand til udviklingslandene [af Per Møller m. fl.].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. II) findes i tidenden sp. 824, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1119).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Per Møller): Det er en temmelig forbløffende betænkning, der i denne sag er afgivet af et flertal i udvalget for forretningsordenen. Jeg vil også tillade mig at sige, at denne indstilling er en smule mystisk. Det fremgår nemlig overhovedet ikke af den, hvad der er den egentlige årsag til, at man nu afviser forslaget om, at folketingets skal have et fast udvalg til drøftelse af de store og betydningsfulde problemer vedrørende Danmarks bistand til udviklingslandene.

Det forbløffende moment i sagen træder frem, når man tænker tilbage på, hvad en række ordførere udtalte om denne tanke, da den var til behandling her i tinget første gang den 1. november i fjor og anden gang den 17. januar i år. Ved de nævnte lejligheder blev det sagt fra mange sider, at forslaget om et særligt u-landsudvalg var nyttigt og godt og burde nyde fremme. Nu siges det, at et sådant udvalg er unødvendigt og uhensigtsmæssigt. Afstanden mellem den positive og velvillige holdning til forslaget ved de to førstebehandlinger, det har været underkastet, og den negative og afvisende fordømmelse, der nu er fremkommet i flertallets udtalelse i betænkningen, er så enorm, at man kunne fristes til at tro, at hukommelsen havde spillet én et drilagtigt puds. Der foreligger dog ikke nogen erindringsforskydning. Der er faktisk sket det, at man fra flere sider har byttet op og ned på standpunkterne.

Da forslaget første gang var til første behandling her i salen, erklærede den daværende udenrigsminister, Per Hækkerup, Folketingstidende sp. 818:

„Jeg kan sige, at vi fra regeringens side er velvilligt indstillet over for forslaget. Det forekommer os, at det vil være rimeligt, at folketingets gennem et stående udvalg får lejlighed til at følge både de erfaringer, der bliver indvundet, og de principper, hvorefter vort samarbejde med udviklingslandene bliver fastlagt.“

Ordføreren for socialdemokratiet, det daværende medlem fru Nina Andersen, viste intet tegn på uenighed med udenrigsministeren, og hun betegede forslaget som nyt-